

CERTITUDINE RE-
CUPERATÆ
SALUTIS,

Indultu Maxime Rev. Fac. Theologicæ in Regia
Academia Aboënsi;

AUTHORE & PRÆSIDÈ

Mag. JOHANNE JOHANNIS
LEONHÖLZEL

Philos. Natur. Professore Ordinario;

Respondente vero

S. R. M. Alumno

JOHANNE ULSING,

Publicæ dilquisitioni oblatum, die 13 Martii
Anni M DCC XXV.

ABOË, Impr. Eric M. Flodström, Reg. Acad. Typogr.

Sacrae Regiae Majestatis

MAGNAE FIDEI VIRO,

PERILLUSTRI Atq; GENEROSISSIMO BARONI;

DOMINO

OTTONI REINHOLDO
ÜXKULL,

GENERALI MAJORI

Strenuissimo,

GUBERNATORI PROVINCIARUM

Aboënsis, Biörneburgensis Insulæq; Alandicæ

Famigeratissimo,

MÆCENATI & DOMINO MEO

Propensissimo.

Sacræ Regiæ Majestatis

MAGNÆ FIDEI VIRO,

PERILLUSTRI Atq̃ GENEROSISSIMO BARONI,
DOMINO

PETRO STIERN-
CRANTZ,

GUBERNATORI PROVINCiarUM

Nylandiæ & Tawastiæ

Desideratissimo,

MÆCENATI & PATRONO MEO

Benignissimo.

PERILLUSTRES & GENEROSISSIMI DOMINI
BARONES GUBERNATORESQUE.

Post pacem, Summi Dei misericordia, Regisque
nostri Augustissimi Auspicio incomparabili, restau-
ratam nobis, gratias, harum Provinciarum in-
cola, Vobis etiam debent plurimas; qui ex pru-
dentissima gubernatione vestra circa res suas maxime affli-
ctas sublevationem & solatium saepius sentiunt, agnoscunt
& predicant. Ut animi etiam mei aliquod gratitudinis ex-
taret indicium, Vobis, Perillustres Gubernatores, non
tam exigui huius chartacei muneris pagellus Gratia, fa-
vore & benignitate vestra solita amplectendas, quam ma-
teria Theologica dignitatem humilime do dedico & offero.
Inter reliquas virtutes vestras maxime eminentem, & Chri-
stianis Gubernatoribus dignissimam, Pietatem non laudo
solum, quoniam meis encomiis longe superiorem illam a-
stimo; verum etiam reliquos, salutem suam amantes, ad-
moneo, ut huius divinae virtutis splendorem intueantur &
imi-

imitentur. Animo & votis quam vobis me magis abundanter exiguoque hoc munere ad vos venientem accipite placide, Domini gratia & favore plenissimi, confirmes Vos DEUS in pietate vestra, ut salute preguistata tandem bonis saturemini nunquam determinandis felices, salvi & gloriosi. Quod serio vobis,

PERILLUSTRIUM NOMINUM
VESTRORUM

Observantissimas Cultor,

JOH. Thorwöste.

T H E S. I.

Deus hominem crea-
vit ad vitam æternam.

Gen. 2: v. 17. Sap. 1: v. 13, 14.
C. 2: 23, 24. Rom. 5: 12.
Contra supra lapsarios.

T H E S. II.

Hanc vitam per Adami lapsum amissam, Christus
Dei & Mariæ filius, sua conceptione, nativitate,
prædicatione, intercessione, Legis impletione, passione,
morte, resurrectione, ascensione in cœlos & ses-
sione ad dextram Dei, abunde nobis restituit.

Rom. 5: 17, 18. Apoc. 5: 9.

Salutem per Christum recuperatam DEUS per verbum omnibus terò offert, in eum finem instituto ministerio Ecclesiastico.

1. Tim. 2: 4. Marc. 16: 15. 2. Cor. 5: v. 19, 20.
Contra Calvinianos.

THESES. IV.

Salus verbo Evangelii oblata uti fide apprehendenda est; ita fides, quatenus respicit meritum Christi, ad salutem nobis imputatur.

Joh. 3: v. 16. Act. 16: 31. Rom. 4: 5.

THESES. V.

Patet inde, nos gratis sine operibus per & propter meritum Christi, vitam æternam & salutem consequi.

Rom. 3: 28. Eph. 2: 8, 9. Contra Pontificios.

THESES. VI.

Quum fides sit Dei donum, hanc per charitatem efficacem Spiritus Sanctus verbo & Sacramentis in nobis accendit, confirmat & obfirmat.

Rom. 10: 17. 3: 16. 2. Cor. 1: 21, 22. Coloss. 2: 12.

THE S. VII.

Et sic unusquisque vere credens certus esse potest ac debet per gratiam Spiritus Sancti de sua Salute non tantum pro statu presentē, verum etiam in futurum, dummodo in fide ad finem usque vitæ perseveret.

Matth. 24: v. 13. Rom. 8: 38, 39. 2. Tim. 1: 12.
Contra Pontificios.

THE S. VIII.

Quamquam fides amitti potest per peccata contra conscientiam, potest tamen per eadem media, quibus confertur, recuperari & confirmari, quum gratia Spiritus Sancti convertens, hominem ante finem vitæ non destituat.

Luc. 8: 13. Gal. 4: 19. 1. Tim. 1: 19.
Contra Calvinianos & Terministas.

THE S. IX.

Et sic nulli hominum in hac vita via præclusa est ad salutem, quin peccatoribus quamlibet gravissimis ad pœnitentiam & Salutem regressus patet ante vitæ finem.

Ezech. 18: v. 23, 32. 33: 21.
Contra Terministas.

DEus neminem condemnat, nisi in incredulitate ad finem vitæ perseverantem.

Matth. 24: 13. Marc. 16: 16.

THE S. XI.

Invidos & pertinaciter repugnantes ad Salutem Deus non cogit; unde, quod Salute excidunt, habent, quod sibi ipsis imputent.

Psal. 81: 12, 13. Prov. 1: 24, 25, 26. Ezech. 33: 11.

Ose. 13: 9.

THE S. XII.

Infallibilis Dei donum est Salus nostra, hanc igitur, qui in fide ad finem vitæ perseverant, certo possidebunt certius.

Mal. 3: 6. Rom. 3: 3, 4. 1. Joh. 5: 16.

THE S. XIII.

Maximum hoc gratiæ divini donum, quoniam credentibus promisit, præstabit quoque nequaquam impotens.

Rom. 4: v. 24. 1. Cor. 1: 9. 2. Tim. 1: 12.

THESES. XIII.

Ut est amantissimus nostræ salutis DEUS, ita de benignissima ejus erga nos voluntate dubitare nefas est.

1. Tim. 2: 4. 2. Petr. 3: 9.

THESES. XIV.

Vere credentes in summis afflictionibus & calamitatibus certo statuunt, se magis a Deo diligere; quam ubi omnia ex voto fluerent.

Psal. 94: 12. Jer. 12: 1, 2, 3. Act. 14: 22.
Ebr. 12: 6, 8.

THESES. XVI.

Credentes Salutem in hac vita in spe & prægustatu habent; quæ in futura vita plene manifestabitur in iis, qui ad vitæ finem in fide perseverant.

Rom. 8: v. 24. Coloss. 3: 3, 4. 1: Joh. 3: 21.

THESES. XVII.

Proinde Colophonem thesibus nostris addimus ab omnibus piis maxime observandum:

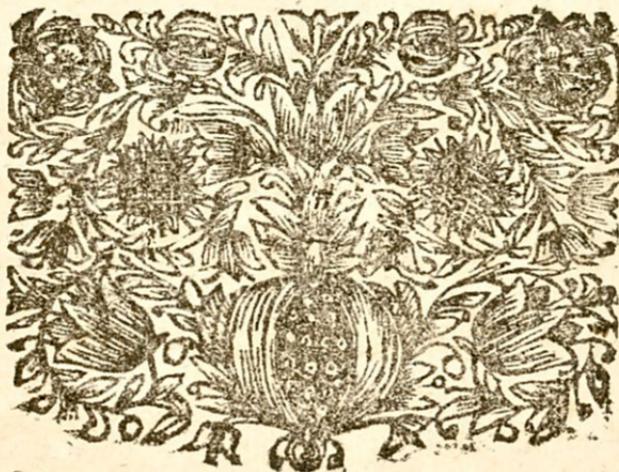
κράλει ὃ ἔχεις ; ἵνα μηδὲς λάβῃ τὸν στεφανὸν σου.
Αποκ. 3: v. 11.

לְעַלְיוֹתָיִךְ יִתְחַוֶּה אֱלֹהֵינוּ וְיִתְחַוֶּה אֱלֹהֵינוּ

Προν. 14: v. 18.

Ἔγω τρέχεις, ἵνα καταλάβῃς 1. Cor. 9: v. 24'

Θεῶ ἡμῶν μόνῳ καὶ σοφῶ, δόξῃ καὶ μεγαλειότη, οἷς. ἡμῶν
αἰῶνας ἀμήν.

Prod. Opponent. Acad. Societ. Alex. Kerpelery
Carl Gustaf. Zickler.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

FROM THE

LIBRARY OF THE UNIVERSITY OF CHICAGO

OF THE UNIVERSITY OF CHICAGO

